

ver et forslag ud af luften, er det det, der kan gøre det. Jeg tror, det er nødvendigt, at man diskuterer det grundigere, og at man inddrager dem, der sidder og arbejder på de her områder, at man inddrager de borgere, der er berørt af det, og vurderer, hvad det er, der skal til, hvad det er, vi kan gøre.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Igen er jeg nødt til at sige, at så er det simpelt hen et forkert forslag, Enhedslisten har fremsat. Så er det ikke et spørgsmål om at nedsætte en retssikkerhedskommission. Det er noget helt andet, vi taler om. Hvis en borger har fået en forkert afgørelse på et fuldstændig korrekt grundlag – man har sagsbehandlet fuldstændig korrekt, men man er nået frem til en forkert konklusion – så mener Enhedslisten, at borgeren skal have et plaster på såret i form af f.eks. 5.000 kr. eller 10.000 kr. i tort. Det har intet med retssikkerhed at gøre. Det er rimelighed, det er retfærdighed, det er anstændighed, men det har ikke noget med retssikkerhed at gøre.

Retssikkerhed handler jo om, om der er nogle spilleregler, der gør, at borgeren rent faktisk har nogle rettigheder i forhold til den offentlige forvaltning, at der er nogle ting, den offentlige forvaltning skal overholde. Alle de paragraffer har vi i retssikkerhedsloven. De er der i forvejen. Så det, Enhedslisten taler om, er altså noget andet end en retssikkerhedskommission, men så synes jeg bare, at Enhedslisten skal fremsætte et forslag om det i stedet for. Det har ikke noget med en retssikkerhedskommission at gøre. Det er en misforståelse.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Retssikkerhed handler også om, om reglerne bliver overholdt, og det handler om, om nogle af reglerne skal ændres. Der er mange forskellige elementer i det her forslag, som den kommission skulle kigge på. Noget af det er forslaget om, at nogle regler, som vi finder urimelige, skal ændres, f.eks. spørgsmålet om uagtsomt socialt bedrageri. Noget andet af det handler om, hvad det er, vi kan gøre for at sikre, at det ikke er økonomien, men juraen, der er afgørende for, hvilke afgørelser der tages. Der kan godtgørelse være en mulighed, og der kan være andre, der kan komme på nogle andre muligheder.

Kl. 15.35

Det kan også være, at vi får en større grad af retsliggørelse. Jeg synes selv, det er et problem, hvis man skal til at have advokater og alt muligt andet i stort omfang i de sociale sager. Men det er jo den løsning, der er valgt med hensyn til skattesystemet, hvor det, man – også fra hr. Tom Behnkes partis side – har sagt man skulle gøre for at sikre større retssikkerhed på skatteområdet, er, at der betales for, at der i langt større omfang kommer advokater med. Det kunne også være en løsning her, men det mener jeg er det, kommissionen skal se på.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 104:

Forslag til folketingsbeslutning om selvvisitering til plejehjem, plejebolig eller botilbud.

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(Fremsat 2/3 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Dette beslutningsforslag er ligesom det forrige beslutningsforslag en genfremsættelse, og det her er en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 42 fra folketingsåret 2003-04, der igen i vidt omfang var en genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 15 fra 2001-02, og sådan kan vi jo behandle de samme ting flere gange.

Men i dette beslutningsforslag foreslår Enhedslisten, at regeringen pålægges at sikre ældre og handicappede ret til selv at visitere sig til en plads i enhver form for plejebolig. Forslaget skal sikre, at den enkelte ældre eller handicappede har et reelt frit valg med hensyn til, hvor i landet vedkommende vil bo, og hvornår det skal være.

Det er en gammel travet, der trækkes af stalden. Vi mødes sådan cirka hvert tredje år for at diskutere det her forslag fra Enhedslistens side og dermed Enhedslistens definition på frit valg, mens Enhedslisten jo ellers er en meget ihærdig modstander af, at vi skaber frit valg på andre måder. Og det er jo sjovt nok.

Enhedslisten mener således, at valgfrihed for borgeren skal indebære en ret til at afgøre, hvornår man har behov for en ydelse. Beslutningsforslag nr. B 104 vedrører boliger og boformer, men hvorfor så stoppe der, hvis man vil indføre sådan en ret til selv at visitere sig til ydelser? Hvorfor så ikke også kræve, at borgeren selv kan bestemme, hvilke hjælpemidler man mener at have behov for, hvor meget hjemmehjælp man mener at have behov for, hvornår det er tid til at få førtidspension? Og sådan kunne man jo blive ved.

Så baggrund af dette skal jeg bare sige, at regeringen ikke kan støtte forslaget.

På det sociale område er det som udgangspunkt den kommunale myndighed, der foretager en individuel behovsvurdering, og på den baggrund visiterer man til en social ydelse. Denne individuelle behovsvurdering er et grundlæggende princip i den måde, indsatsen over for de svageste ældre og handicappede er organiseret på. På ældreområdet gælder det f.eks. for boliger, for hjælpemidler og for personlig og praktisk hjælp.

Når nu vi taler om frit valg med hensyn til bolig og boformer, vil jeg gerne slå fast, at enhver har fri mulighed for at bosætte sig, hvor i landet man ønsker. Med afskaffelsen af institutionsanbringelser i 1990'erne og en omlægning af de sociale ydelser, blev det muligt at få dækket de flestes behov i egen bolig, hvis det er det, man ønsker. Det betyder, at mange almindelige boliger kan fungere som ældre- og handicappede boliger, og en flytning til en bolig i stueetagen kan også være det, der skal til. Enhver kan således lade sig opskrive til den bolig, man ønsker, uanset hvilken kommune den måtte ligge i.

Men derudover har vi jo allerede i 2002 indført frit valg for ældre og personer med handicap, der får et botilbud i kommunen. Der er såle-

des mulighed for at vælge et andet tilbud enten i den pågældende kommune eller i en anden kommune. Forudsætningen for at flytte til en anden kommune er, at borgeren opfylder betingelserne for boligtilbuddet i begge kommuner.

Så har regeringen også skabt rammer for friplejeboliger, og det styrker igen borgernes frie valg yderligere ved også at give dem mulighed for at kunne vælge private plejehjem.

Så vil jeg gerne fremhæve plejeboligarantien fra sidste år. Garantien sikrer, at ældre og handicappede, der har behov for en almen plejebolig eller en plads i et plejehjem, får tilbudt en bolig eller en plads senest 2 måneder efter optagelse på en generel venteliste. Opfyldelsen vurderes at indebære en etablering af flere end 1.300 nye plejeboliger. Det er kommunens ansvar at give de borgere, der har et behov, et boligtilbud, der svarer til det behov, de har.

Regeringen har i øvrigt gennemført en række initiativer for at øge kommunernes incitamenter til at opføre flere boliger til ældre og handicappede. Jeg kan nævne, at vi i satspuljeaftalen for 2004 fik aftalt at afsætte 546 mio. kr. over en 3-årig-periode til forbedring og udbygning af botilbud for mennesker med betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Der er af denne pulje givet tilsagn til 1.240 nye eller renoverede boliger.

Kl. 15.40

Med henblik på at fremme mindre ombygningsarbejder og gøre eksisterende almene familie- og ungdomsboliger til ældre- og handicappede boliger blev det så aftalt i satspuljen for 2005 at afsætte penge til en dækning af ombygningsudgiften.

Endelig er der som nævnt også plejeboligarantien, der jo sikrer, at der højst går 2 måneder fra optagelse på venteliste til tildeling af en bolig.

Så vi har altså taget rigtig mange initiativer for at sikre ikke alene det nødvendige udbud af de forskellige boligformer, men også netop det frie valg.

Det beslutningsforslag, vi behandler nu, må jeg sige er ufornuftigt og uhensigtsmæssigt, og jeg synes, at det er forkert, fordi det vil betyde, at man ikke nødvendigvis får taget hensyn til de svageste borgere. Jeg mener også, det er meget uhensigtsmæssigt for kommunerne, og så har vi som sagt i forvejen rigtig megen fokus på netop at skabe nogle valgmuligheder og imødekomme de forskellige behov, der er.

Så vi kan som nævnt ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ministeren går jo meget op i at sige, at hun går ind for frit valg, og da vi tidligere på året diskuterede ministerens forslag om friplejehjem, sagde ministeren også, at det handlede om, at alle skal have ret til at bosætte sig på det plejehjem, de selv ønsker, og ministeren tilføjede så: ... når de er visiteret til en plejehjemsplads.

Hvis nu man skulle se for sig, hvad det er, man har rigtig meget behov for, når man er ældre, vil ministeren så ikke mene, at man kan have rigtig god brug for at have frit valg til at flytte på et tidspunkt, hvor man stadig har overskuddet til det, frem for først at flytte, når man er blevet så dårlig, at man overhovedet ikke selv kan deltage i det og måske kun har få måneder tilbage?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jo, det kan jeg være fuldstændig enig i. Jeg vil ligefrem anbefale, at man i tide sørger for at flytte til en bolig, som man bedre kan magte i situationen. Men der, hvor vi taler om en situation, hvor den ældre er så plejekrævende, at det er en bestemt boligtype eller en plejehjemsplads, vedkommende har brug for, vil jeg holde fast i, at det skal bero på en visitation fra kommunens side.

Jeg mener, at vi skal holde fast i det helt grundlæggende princip, vi har, nemlig at det er kommunen, der som myndighed vurderer, hvad det er for en hjælp og støtte, den pågældende borger har brug for i sammenhæng med de forskellige ydelser, og at vi netop ikke skal ind på den vej, som Enhedslisten her lægger op til med, at der skal være sådan et tagselvbord med hensyn til, hvad man kunne ønske sig af hjælp.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Forslaget her handler ikke om, at man selv skal kunne bestemme, hvor meget hjemmehjælp eller hjemmepleje eller andet man skal have. Forslaget her handler om, at man selv skal kunne bestemme, hvornår man flytter i en plejebolig, netop for at man kan flytte, mens man stadig har overskuddet til det, mens man selv kan bestemme, hvilke møbler man skal have med, selv er i stand til at gå rundt og hilse på de andre, der bor der, selv er i stand til at knytte nye venskaber der og måske kan bo der i en længere periode, frem for at plejehjem bliver reduceret til at være

nogle steder, hvor folk først kommer hen, når de slet ikke kan mere, som det desværre er nogle steder i dag. De ældre kan ikke længere selv være med i processen, og de har måske kun ganske kort tid tilbage, også fordi det, når man allerede har fået det meget dårligt, er en meget hård proces at blive flyttet.

Derfor vil jeg gerne igen spørge ministeren, om hun slet ikke kunne forestille sig, at det ville være bedre, hvis man skulle have nogle flere gode år som ældre, at man kunne flytte i lidt bedre tid og ikke først, når kommunen godt kan se, at man nu simpelt hen overhovedet intet kan derhjemme længere.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg synes, der er tale om forskellige situationer. Jeg synes, der er forskel på, om det behov, man har, er en plejebolig eller en plejehjemsplads, eller om man ønsker at flytte til noget, som er mere praktisk, altså en ældreegnet bolig, eller flytte i et ældrekollektiv eller lignende. Der kan jeg kun anbefale, at man sørger for at tænke igen, hvordan man gerne vil have det, når man bliver ældre, og når man måske kan knap så mange ting som tidligere.

Men når vi taler om plejeboliger og plejehjemspladser, må jeg sige, at de må være forbeholdt de situationer, hvor myndigheden konstaterer, at der altså er et omfattende plejebæhov, et omfattende behov for hjælp og støtte, som så kræver, at man får den type boform at etablere sig i.

Men ellers er der frit slag, og der har regeringen jo netop sørget for at udvide valgmulighederne for folk.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ministeren. Vi går til ordførerrækken. Den første ordfører er fru Gudrun Laub.

Kl. 15.45

Gudrun Laub (V):

Enhedslisten prøver igen med det her forslag om selvvisitering, og det er efter min bedste overbevisning totalt urealistisk. Det kan jo ikke nytte noget, at alle, når de kom over en eller anden aldersgrænse – jeg ved ikke, hvor man så ville sætte den – kunne sige: Nu vil jeg gerne bo i en plejebolig. Plejeboligerne findes ikke, og vi skal da heller ikke have bygget plejeboliger overalt i landet. Hvem skulle betale det, og

hvem skulle bestemme, hvad der skulle bygges af plejeboliger?

Derimod er det jo utrolig fornuftigt, at enhver tager hånd om sin egen tilværelse, mens man kan, og ikke kommer i den situation, at man ikke kan tage stilling til noget som helst. Det har fru Line Barfod da fuldstændig ret i. Men det er jo så netop en situation, hvor man bør prøve at finde en egnet bolig, mens man stadig er i stand til at tage hånd om sine forhold, og også se på, hvor i landet man gerne vil bo, hvis man gerne vil flytte i nærheden af børn og børnebørn, eller hvis man gerne vil bo i nærheden af natur eller man gerne vil bo godt, hvad angår indkøbsmuligheder, eller et sted, hvor det er let at færdes. Men det er jo en helt naturlig del af et livsforløb, at man tænker på, hvor man gerne vil være de næste år, og hvilke boformer man gerne vil have.

Men når det kommer til behovet for en plejeplads, så er det jo altså helt naturligt, at det er nødvendigt at sige, at de, der trænger mest, skal have pladserne. Så er der frit valg, sådan at man kan ønske sig at komme et sted hen, og det kan jo kun blive sådan, hvis der er pladser.

Det er jo ikke sådan, at enhver, der har lyst til at bo på et eller andet attraktivt plejehjem, kan sige: Der vil jeg gerne have en plads. Vil man så have, at andre skal flytte? Jeg synes, det er så urealistisk, at det i virkeligheden er ret urimeligt, at vi skal bruge tid på det.

Vi ønsker bestemt, at ældre skal have det godt, og derfor er jo gennemført mulighed for friplejehjem og frit valg og for at komme det sted hen, hvor man mener det er godt at være, når man kommer i den situation, at man har behov for et plejehjem. Men man skal da ikke på plejehjem eller have en plejebolig, før behovet er der. Det synes jeg er urimeligt.

Så Venstre kan ikke støtte dette forslag fra Enhedslisten.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg forstår simpelt hen ikke helt sammenhængen i Venstres argumentation. På den ene side siger man, at det er afgørende, at borgeren har så meget frihed og så meget frit valg som muligt. På den anden side siger man, at det kun er på nogle få veldefinerede områder, hvor vi bestemmer, at man kan få lov til at vælge frit. Eller også skal man have så mange penge, at man er fuldstændig ligeglad med, hvad andre bestemmer for en.

Så jeg kan forstå, at det, der er Venstres bud, er, at man, når man er kommet i den situation, at man slet ikke kan være hjemme længere, fordi man er blevet for plejekrævende, – og det vil sige, at så er der som regel virkelig noget galt, for før bliver man ikke visiteret af kommunen – så kan man få lov at vælge, om man vil på plejehjem A eller plejehjem B.

Men man kan ikke få lov at vælge at flytte på et tidligere tidspunkt, så man f.eks. kom hen i en bolig, hvor man ikke boede på 3. sal, men boede i stuen, så man kunne gå rundt; at flytte på et tidspunkt, hvor man stadig selv var i stand til at tage tingene med sig osv., bestemme, hvad der skulle med, og hvor man havde nogle gode år der frem for måske kun at have nogle få måneder. Det synes Venstre ikke man skal have frihed til. Er det sådan, jeg skal forstå det?

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Fru Line Barfod siger, man kan vælge mellem plejehjem A eller plejehjem B. Man kan ønske sig sådan en plads, når man har behovet, men man kan jo ikke komme ind og få en plads, hvis ikke der er en plads, og så kan man jo komme ind i den rækkefølge, der nu kan blive en plads. Men det er da kun, hvis man har behov for det.

Når fru Line Barfod ikke forstår Venstres tankegang, er det nok, fordi fru Line Barfod ser meget socialistisk på det hele og ikke tænker på, at det altså er nogle plejehjem, der skal bygges, og at der er nogen, der skal betale for det. Fru Line Barfod siger, at Venstre ønsker frit valg på begrænsede områder. Det er jo tværtimod sådan, at Venstre ønsker frit valg overalt, men på nogle begrænsede områder er der så nogle, der skal gå ind og hjælpe andre. Men frit valg med hensyn til at søge om at flytte fra 3. sal til 1. sal i en bolig ejet af et boligselskab har jo enhver.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg går ikke ud fra, at fru Gudrun Laub kunne forestille sig, at hverken hun selv eller nogen hun kendte ville søge om at få en plejebolig, før man vurderede, at nu begyndte man at få et behov for det, fordi man f.eks. fik problemer med bentøjet eller andet og derfor kunne se, at man begyndte at have det lidt svært, eller man måske havde en sygdom, som man kunne se var fremadskridende. Derfor ville der i løbet af en kortere periode være behov for, at man fik pleje, men

man ville så gerne flytte, mens man stadig selv kunne.

Kl. 15.50

Ville fru Gudrun Laub gå ind og søge en plejebolig, hvis hun ikke havde behov for det? Det tror jeg ikke. Jeg tror heller ikke, at mange andre mennesker ville gøre det. Der skal selvfølgelig være en vurdering af, hvem der har mest behov for pladserne, nøjagtig ligesom vi til ungdomsboliger, kollegier osv. vurderer, hvem der har mest brug for det.

Der skal selvfølgelig ske en udbygning i antallet af plejeboliger, hvis vi vedtager det her forslag, og det ligger også i forslaget, men så bliver der nogle andre boliger ledige, og så kunne det være, at vi fik flere billige boliger også i hovedstadsområdet.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Som fru Line Barfod fremstiller det, er der jo slet ikke noget problem, for der er ikke nogen, der søger om at komme på plejehjem, før de har et behov for det, og så er det jo sådan set helt meningsløst at begynde at tale om den her selvvisitering. Hvis der er et alvorligt behov for det, og hvis det er lige så stort, som det er for andre, der søger en plads, kan de, der visiterer, jo også se det. Her er man altså nødt til at have andre end lige den pågældende berørte til at se på, hvem der trænger mest.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og jeg giver ordet til fru Lise von Seelen.

Lise von Seelen (S):

Vi Socialdemokrater er meget optagede af, at mennesker skal have valgmuligheder og gerne flere valgmuligheder og især valgmuligheder i forbindelse med de ting, som har meget stor betydning for dagligdagen og trivsel. Altså, de vilkår, der er tættest på, skal man vægte meget højt, så mennesker har mulighed for selv at have indflydelse på dem, og boligforholdene er selvfølgelig en af de ting.

Vi læser Enhedslistens forslag på den måde, at de ønsker at give valgmuligheder – i det her tilfælde til de ældre og handicappede vedrørende deres boligforhold. Vi finder, det er et vigtigt spørgsmål at debattere. Vi mener imidlertid ikke, at vi helt kan undvære en visitation i forbindelse med at finde de bedst egnede boliger til

ældre og handicappede. Vi har brug for den for at få en anbefaling af, hvilke boliger der er bedst egnede til hvilke personer, og i et forsøg på at have den rigtige kapacitet i forhold til, hvor mange mennesker der har brug for boliger, der skal indfri særlige behov.

Her rammer vi lige ind i et meget presserende problem, nemlig at der er alt for få af den her type boliger. Der er reelt ikke nogen valgmulighed for ældre og handicappede, fordi der er for få boliger. Jeg tror, at mange handicappede og også mange ældre godt kunne have en idé om, hvad de rigtig gerne ville have, men deres virkelighed ser bare sådan ud, at de bliver skrevet op, så kommer de til at stå på en venteliste, og så bliver der reelt til slut ikke tale om noget egentlig frit valg i forhold til det, der er ønsket, men det bliver et spørgsmål om, hvad der bliver ledigt. Det synes vi er uheldigt.

Plejehjemslederne fortalte os faktisk i sidste weekend om den lov, vi har vedtaget om 2 måneders ventetid til et plejehjem, som skal være fuldt gennemført den 1. januar 2009, at de har problemer med økonomien, fordi byggeriet ikke kan holdes inden for rammebeløbene. Socialministeren er så blevet spurgt, om hun vil være med til at hæve rammebeløbene, så man kan få gennemført de byggerier, der svarer til det antal boliger, der er brug for, så der reelt ikke er bolig-mangel på det her område.

Ministeren har sagt, at hun ikke kunne forestille sig at hæve beløbet, men har samtidig sagt, at hun godt vil kigge på problemet. Vi har så spurgt ministeren, om ministeren vil kigge på det så betids, at man ikke først kigger på det den 1. januar 2009, for når vi nu ved, at problemet er der, bør vi allerede nu kigge på det og se, om kommunerne har for få penge til faktisk at opføre de boliger, der er brug for, for at loven kan gennemføres.

Der er også et andet område, hvor vi er nysgerrige, nemlig om f.eks. tryghed er et parameter, der tæller med, når man skal visiteres til en særlig beskyttet bolig, for for os at se kan det være lige så svært et vilkår for mennesker at være plaget af utryghed over at være alene eller være angst for at komme galt af sted i sin egen bolig, fordi der ikke er nogen, der kan komme og hjælpe, som at man er gangbesværet eller demt. Derfor kunne vi godt være nysgerrige efter at finde ud af: I hvor mange kommuner er tryghed egentlig et parameter, når man er interesseret i at komme ind i en plejebolig?

Kl. 15.55

I dag er der ikke ret meget at vælge imellem, når der visiteres. Det synes vi er ærgerligt. Vi synes, det er vigtigt, at vi finder en model, hvor der er meget stor selvbestemmelse for den enkelte borger. Når vi tager de elementer ud af forslaget, er det, fordi vi gerne vil drøfte dem videre, men selve det, at man ikke har nogen visitation, kan vi ikke anbefale.

Vi ser det faktisk også i en model, som vi synes er uheldig, nemlig i friplejeboligerne, hvor man selv om man er visiteret, afskæres fra at få indflydelse, fordi ejeren af friplejeboligen simpelt hen selv suverænt kan bestemme, hvem der skal have en ledig bolig. Der synes vi, at man sætter nogle kræfter ud af spil, som man har brug for for at beskytte de svageste, og den ret vil vi gerne fastholde.

Vi har sympati for forslaget, men vi kan ikke støtte det, som det ligger.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kunne forstå, at Socialdemokraterne mener, at der er behov for en visitation for at finde de bedst egnede boliger til den enkelte, og det er selvfølgelig vigtigt, at man ser på, hvordan man finder den bedst egnede bolig.

Så kunne jeg også forstå, at Socialdemokraterne gerne ville se på, om visitationen skulle være bredere, altså at man skal have en bedre mulighed for at blive visiteret på et tidligere tidspunkt og ud fra nogle andre kriterier, end der er i dag, sådan forstod jeg det.

Nu ved jeg jo, at i den kommune, som fru Lise von Seelen selv kommer fra, Røde Kro Kommune, har man faktisk gjort en del for at bygge nogle ældreboliger, så folk kan flytte på et tidligt tidspunkt. Jeg vil høre, om det er sådanne overvejelser, der også ligger, da det faktisk også ville kunne nedbringe en del af de udgifter, man i dag har til ældreplejen, hvis man faktisk gav folk mulighed for at flytte på et tidligere tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Der findes gode modeller, hvor man kan give folk valgmuligheder tidligt i deres liv, og det er en rigtig, rigtig god menneskelig investering, og det er også en god økonomisk investering. Det betyder faktisk også, at der kan investeres rigtig fornuftigt ved at optage det kriterium, der hedder, at man også skal kunne visiteres på grund af, at man er utryk. Man skal simpelt hen ikke

bo alene, hvis man er et gammelt menneske og gerne vil bo sammen med nogle andre.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og jeg skal give ordet til fru Pia Kristensen.

Pia Kristensen (DF):

Forslaget her har jo været fremsat to gange tidligere. Forslagsstillerne ønsker for det første, at ældre og handicappede skal have ret til selvvisitering til en plejehjemsplads eller plejebolig, og for det andet, at det skal være et reelt frit valg, hvor i landet man vil bo. Der er altså få elementer i det her forslag.

Lad mig tage det sidste først, nemlig det frie valg. Her må jeg jo sige til Enhedslisten, at det allerede er indført ved lov. I dag er det netop sådan, at ældre frit kan vælge et plejehjem eller et botilbud efter eget ønske. Ældre kan altså allerede i dag vælge frit på tværs af kommunegrænserne. Den ældre kan frit vælge en bolig i en kommune, hvor vedkommende har sin familie, venner eller et andet tilknytningsforhold.

Ligeledes har alle pensionistægtepar fået et retskrav på at kunne blive sammen, hvis den ene af dem er visiteret til en plejehjemsplads. Før loven trådte i kraft, var der grelle eksempler på, at ægtepar, som havde levet sammen i en menneskealder, mod deres vilje blev tvunget til at leve adskilt, så det er godt, at det er ændret.

Vi kunne varmt støtte denne lovgivning, da den blev behandlet i Folketinget, fordi den styrkede trygheden for de ældre og retten til selv at bestemme.

Så er der det andet element i forslaget, nemlig selvvisitering til plejehjem, plejebolig eller botilbud. Jeg må sige, at vi i Dansk Folkeparti da er positive over for intentionerne, men vi mener ikke, at det vil være realistisk på nuværende tidspunkt, for vi mangler stadig væk ældreegnede boliger, vi mangler plejehjemspladser og boliger til handicappede. Vi har altså stadig væk lange ventelister, hvor ældre og handicappede, som vitterligt har et berettiget behov til disse boliger, simpelt hen må komme i første række. Så vil jeg desuden sige, at vi for nylig erfarede, at mange demente opholder sig på psykiatriske afdelinger, fordi de ikke kan få en plejehjemsplads. Det er selvfølgelig under al kritik, og de må komme i første række.

På den baggrund mener vi, at det er helt urealistisk at tale om selvvisitering på nuværende tidspunkt. Vi har jo lovgivningsmæssigt vedta-

get en plejeboliggaranti, som skal træde i kraft i 2009, og jeg vil sige, at den garanti ligger altså ikke lige om hjørnet.

Kl. 16.00

Dansk Folkeparti kan ikke støtte forslaget, fordi vi mener, at vi skal prioritere de ældre handicappede, der har et reelt behov. De skal have et hurtigt tilbud forud for ældre, der er friskere.

Så jeg må sige, at udfordringen i fremtiden altså består i at få nedbragt ventelisterne og få gang i boligbyggeriet. Vi ønsker i Dansk Folkeparti et varieret udbud af forskellige boligtyper, også gerne bofællesskaber eller kollegieagtige kollektive boliger, som også kan rumme friske ældre, hvis største problem er ensomhed. Først når de ventelister er nedbragt, synes vi, det vil være relevant at tale om selvvisitering, men vi synes ikke, det hverken er det i dag eller til næste år.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg skal bare være sikker på, jeg har forstået ordføreren korrekt. Som jeg hørte ordføreren, er Dansk Folkeparti enig i forslaget om, at det bør være sådan, at den enkelte handicappede skal have frihed til at vælge, men at man gerne vil vente med at indføre det, til vi har boligerne. Vi har jo så valgt at foreslå, at man laver en overgangsordning, hvor man, så længe der er mangel på boliger, visiterer til dem.

Jeg skal bare forstå, at Dansk Folkeparti altså sådan set støtter forslaget, men man mener bare, at det må vente med at blive indført, til man har boligerne. Er det korrekt forstået?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Dansk Folkeparti mener, at det ikke er det rette tidspunkt at diskutere selvvisitering på nu, fordi vi har ventelister til plejehjemspladser og ældreboliger. Jeg kunne så i Jyllands-Posten i lørdags læse en artikel, hvor der stod, at plejegarantien for ældre måske ikke er helt så garantiagtig, som vi går og tror, fordi stort set alle kommuner, der skal have bygget ældreboliger, oplever, at licitationerne er dyrere end maksimumsbeløbet. Konsekvensen kan så blive, at kommunerne ikke bygger et tilstrækkeligt antal boliger i forhold til den plejeboliggaranti, vi har vedtaget ved lov. Så jeg mener, at det ikke er det rigtige tidspunkt at diskutere det på.

Men som jeg sagde i min ordførertale: Vi vil meget gerne se på noget alternativt boligbyggeri

til ældre, f.eks. noget kollegieagtigt, oldekolleagtigt, fordi mange ældre måske godt kan klare sig fysisk, men lider af ensomhed og ønsker at bo sammen med nogle andre mennesker. Det er en debat, vi meget gerne vil tage hul på, men vi mener, det er vigtigst først og fremmest at sikre, at de allerallersvageste ældre, der har behov for en plejebolig, kommer i første række.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke flere spørgsmål. Så går vi videre til hr. Tom Behnke som ordfører.

Tom Behnke (KF):

Der er jo, som det er blevet nævnt, tale om en genfremsættelse af en genfremsættelse af et forslag, som flere gange har været behandlet her i Folketinget. Jeg tror egentlig ikke, at forslagsstillerne, Enhedslisten, forventer, at forslaget bliver vedtaget, for det har Folketinget jo sådan set tilkendegivet tidligere at man ikke er indstillet på. Så kunne man spørge, om der så er behov for en fornyet debat. Er der sket nogen ting, der gør, at vi skal have en ny debat om det her emne?

Det er der jo sådan set ikke, bortset fra at regeringens med et flertal i Folketinget har gennemført det ene lovforslag efter det andet, der handler om frit valg, hvor Enhedslisten, så vidt jeg husker, har stemt imod, stemt imod og stemt imod, for Enhedslisten er jo dybest set imod frit valg. Hver gang vi har et konkret forslag i Folketinget, der handler om frit valg, stemmer Enhedslisten imod. Det er jo det, der er sket i mellemtiden.

Hvad er det så, Enhedslisten foreslår? Her vil jeg gerne takke Enhedslisten, for det er jo befriende, at der bliver meldt så fuldstændig rent ud, at vi andre har muligheden for på tilsvarende lige så ren en måde at vise og forklare enhver, der lytter til den her debat, at vi er fuldstændig uenige med Enhedslisten. Og det er godt at få lov til, når det er så tydeligt.

For hvad er det, Enhedslisten foreslår? Enhedslisten foreslår, at enhver borger skal have lov til at visitere sig selv, når borgeren synes, at borgeren har lyst til det. Man kan, som ministeren også gjorde, spørge: Hvorfor så begrænse det til det her? Hvorfor ikke udbrede det til ethvert anliggende? Hvorfor overhovedet have en offentlig forvaltning? Hvorfor kan borgerne ikke bare gå ind på rådhuset eller i servicebutikker og hente de ydelser, de har lyst til? Hvorfor skal der overhovedet være en visitering?

Ja, det må man spørge om. Det her er vel bare første forslag i en lang række af forslag fra Enhedslistens side om, at der ikke skal ske nogen visitering. Det er ikke interessant, hvad borgernes behov er. Det skal vi slet ikke vurdere. Næh, vi skal bare lukke kasserne op, og så kan enhver borger tage for sig, som man har lyst til.

Kl. 16.05

Det næste interessante er jo så dette forslag sammenholdt med, hvordan Enhedslisten har stemt til alle de forslag, regeringen er kommet med, om frit valg. Enhedslisten mener, at man selv skal have lov til at visitere sig, men vil bestemme, hvad man så visiterer sig til, og så er der ikke noget frit valg længere.

Det er jo i diametral modsætning til, hvordan vi har det fra konservativ side. Vi har den opfattelse, at man skal have det tilbud, man har behov for, behovsbestemt, og når man har behov for den ene eller den anden hjælp eller støtte, eller hvad det kan være, skal man også have den. Men når man så får en visitering til det ene eller det andet, er vi meget optaget af, at den enkelte borger kan vælge, hvad han eller hun synes, der passer bedst, hvilken boform det kan være, hvilken form for hjemmehjælp man ønsker, hvilken form for mad man ønsker, hvilken form for det ene og det andet.

Og der er forskellen, for her stemmer Enhedslisten jo imod. Hver eneste gang der er et forslag om frit valg, stemmer Enhedslisten imod. Det er godt at få det præciseret.

Lad mig så understrege, at vi sådan set helligholder det kommunale selvstyre. Vi betragter de ting, som nævnes i beslutningsforslaget her, som sociale ydelser, som bør være behovsbestemte, og hvor der naturligvis skal være nogle, der vurderer, hvem der har behov for hvad. Men når man så har fået en visitering til et eller andet, skal der være et frit valg.

Lad mig så sige afslutningsvis, at det jo ervedover – som også andre ordførere har været inde på – står enhver borger frit for at tilrettelægge sit eget liv, tage ansvar for sit eget liv, indrette sig på fremtiden. Vi ved jo alle sammen, at hvis vi er heldige nok eller dygtige nok, bliver vi en dag gamle. Det bør den enkelte borger tage højde for og allerede i god tid begynde at planlægge sit eget liv. Det med det personlige ansvar, at vi hver især har et ansvar for vores eget liv, er helt afgørende set med konservative øjne. Derfor afviser vi forslaget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det, jeg så gerne vil høre hr. Tom Behnke om, er, om det her personlige ansvar, man skal have for sit eget liv, kun skal gælde for dem, der er så heldige, at de enten på en eller anden mærkelig måde på det her boligmarked kan gå ud og finde en bolig, de har råd til, eller som er så heldige, at de har råd til at gå ud og købe den bolig, som nu passer til de behov, de har. Er det kun dem, der skal have muligheden for at påtage sig det personlige ansvar?

Eller ønsker vi, at alle borgere skal have mulighed for at tage det personlige ansvar på sig, at de i tide flytter f.eks. fra tredje sal til stuen, at de i tide flytter fra en stor lejlighed, hvor det er meget besværligt at komme rundt, svært at komme til at gøre rent og lave mad osv., til en bolig, der er indrettet til, at det er nemt at komme til at gøre rent, at det er nemt at komme til at lave mad osv., at den er mere overskuelig, og at man derfor har mindre behov for hjælp, end hvis man var blevet boende i den anden bolig? Skal alle borgere have mulighed for at påtage sig det personlige ansvar, eller kun dem, der har penge?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Jeg tror næsten ikke, jeg forstår spørgsmålet.

Altså, hvis man flytter fra en lejlighed på tredje sal til en lejlighed i stueetagen, der er mindre, hvorfor skal det så koste mere? Hvorfor er det kun er de rige, de her meget onde rige, som Enhedslisten ser for sig, der har den mulighed? Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Mig bekendt er det sådan, at hvis man får en mindre lejlighed end den, man havde i forvejen i den samme opgang, så bliver den billigere. Sådan vurderer jeg altså, at forholdene er derude.

Så derfor forstår jeg simpelt hen ikke det der skræmmebillede af, at der er nogen her i landet, der er så rige, at de selv kan vælge, og at alle andre er på herrens mark. Sådan er det jo ikke. Det er jo ikke tilfældet. Vi har alle sammen hver især nogle forudsætninger og nogle muligheder, og det er ud fra det, man så må vælge, hvad man kan vælge.

Det at flytte fra en stor lejlighed til en mindre lejlighed skulle økonomisk set i hvert fald være muligt for enhver.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu skal vi ikke have en lang debat her om boligmarkedet, og hvordan det ser ud. Men jeg kan oplyse, at det i dag for mange er meget svært at finde en bolig. Hvis man har været så heldig at finde en billig bolig, hvor man har råd til at bo for sin lille folkepension, så er det ikke sikkert, at man har mulighed for at gå ud og finde en lige så billig bolig, selv om den er mindre og ligeså dårligere. Sådan ser boligmarkedet bare meget forskelligt ud i dag.

Det, man jo har mulighed for, hvis man har penge, er, at man jo så kan gå ud og købe sig noget. Det, man også har mulighed for efter regeringens frie valg, er, at hvis man bliver visiteret af kommunen, kan de, der har penge, vælge at komme på profitplejehjemmene, som jo har mulighed for at vælge folk ud fra deres pengepungs størrelse, mens de, der ikke har en god pengepung, så kan komme på venteliste til det kommunale plejehjem.

Kl. 16.10

Det er bare der, jeg synes, at der er en forskel, når man ønsker et frit valg for alle, hvor alle skal have mulighed for at påtage sig det personlige ansvar for i tide at tage hånd om egen situation. Her kan jeg forstå, at hr. Tom Behnke mener, at det afgørende er, at man skal have frit valg, hvis man har pengene til at vælge.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Nej, det har jeg sådan set lige tilbagevist. Men det, der jo er godt at få slået fast, er, at der er forskel på socialisme og konservatisme. Det er jo skønt. Det er jo fantastisk at få lov til at slå det helt fast. Jeg synes, at fru Line Barfod som repræsentant for socialisterne gør det eksemplarisk godt, og det er jo godt, fordi det så fremstiller os andre så meget desto bedre. Det er kun en fordel.

Men jeg er også nødt til lige at tage afstand fra den indskudte sætning, som fru Line Barfod nåede at få med om, at et friplejehjem kun er et sted for de rige. Det er simpelt hen forkert. Vi har haft en timelang diskussion her i Folketings-salen om det, og det er tilbagevist ord for ord. Fru Line Barfod tager simpelt hen fejl. Og når det bliver realiseret, vil fru Line Barfod være nødt til at tage sine ord i sig igen, for det er en fejl, det er notorisk forkert.

Det, der til gengæld er rigtigt, er, at fru Line Barfods forslag her om selvvisitering vil betyde,

at stærke, friske ældre kan gå ind foran de syge og de svage, som har et reelt behov. For det er jo det, der vil komme til at gøre sig gældende, når man selvvisiterer. Så bestemmer man jo selv, hvornår man synes, man skal have det ene eller det andet tilbud fra det offentlige side, og det er vi simpelt hen så uenige i. For os er det de svageste, der først skal have hjælp, og ikke omvendt.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Jeg vil bede hr. Tom Behnke bekræfte, at ejeren på et friplejehjem suverænt selv kan bestemme, hvem af dem, der står og venter på at få en bolig, som kan tilbydes en bolig. Der er ikke nogen myndighed, der kan kontrollere, hvad der er hans kriterier. Det eneste kriterium er, at vedkommende er visiteret af kommunen. Man kan ikke kontrollere, om ejeren vælger den, der har den bedste økonomi.

Så når hr. Tom Behnke siger, at det, fru Line Barfod siger, er forkert, bliver jeg nødt til at sige: Vil hr. Tom Behnke bekræfte, at ejeren suverænt bestemmer, hvem der skal ind?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Næ, det gør ejeren jo ikke, for der er en lang række spilleregler i det her samfund, f.eks. om at man ikke må diskriminere. Det må man jo ikke, så det kan man ikke bare gøre. Det andet er forkert, og det er det jo selvfølgelig, fordi udgangspunktet for fru Line von Seelen er forkert, så bliver konklusionen også forkert.

Udgangspunktet er, at det på disse friplejehjem vil være et spørgsmål om, at den, der kan betale noget mere, kommer først. Det må man ikke. Priserne vil være ens såvel for den rige som for den fattige, der vælger at flytte ind. Priserne vil være ens, og derfor er det ikke et spørgsmål om, at plejehjemmet vil kunne have en fordel ud af, at der kommer nogle særlig rige beboere – hvor mange vi så ellers har af dem her i landet. Det tror jeg er ret begrænset, ikke mindst takket være vores skattesystem, men det er en anden historie.

Jeg tror simpelt hen ikke på, at det der er rigtigt. Og det vil sige, at forudsætningerne er forkerte, og dermed bliver konklusionerne også forkerte. Men det hører sådan set hjemme under et helt andet lovforslag, vi har behandlet tidligere i den her samling.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak, vi prøver så vidt muligt at holde os til indholdet i forslaget. Fru Lise von Seelen.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Ja, det blev til en lang sang, og mit spørgsmål kunne besvares meget kort: Det er ejeren af et friplejehjem, der bestemmer, hvem der kommer ind, og der er ingen, der kan kontrollere, hvilke kriterier han lægger til grund for det. Er hr. Tom Behnke enig i det? Det kan besvares med ja eller nej.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Hvis ejeren undlader at diskriminere og tage usaglige hensyn, er det derefter ejeren af friplejehjemmet, der vurderer, hvem der skal ind på det pågældende plejehjem, fordi det er et friplejehjem. Det er det, der ligger i udtrykket.

Men der er jo ikke en eneste, der har et friplejehjem, der vil holde kunderne ude. Det svarer til, at bestyreren nede i Netto står og holder kunderne ude: I må ikke komme ind i min butik, I må ikke købe mine varer. Hvordan kan man forestille sig, at det skulle kunne lade sig gøre, at ejeren af en privat virksomhed holder kunderne ude? Det foregår jo ikke på den måde. Sådan er det ikke ude i det virkelige liv, hvis man ellers engang imellem bevæger sig derud.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Bente Dahl.

Bente Dahl (RV):

Tredje gang er lykkens gang, siges det. Det er tredje gang, at Enhedslisten fremsætter forslaget om selvvisitering til plejehjem, plejebolig eller botilbud. Der er ikke sket de helt store ændringer i forslaget, og Folketingets sammensætning er heller ikke ændret, selv om det godt kunne være et argument for at tage det op igen. Så som det er fremsat nu, er der ligesom status quo.

Kl. 16.15

Det er meget sympatisk i sin tankegang og hensigt, men der er en hel del uafklarede spørgsmål, der trænger sig på, f.eks.: Hvad vil det koste at få det gennemført? Har Enhedslisten foretaget beregninger, og hvad siger de? Og når vi nu ved, hvad det vil koste, eller har et budget for det, må vi også diskutere en finansie-

ring. Sådan en finansiering skal jo også være på plads. Har Enhedslisten forslag til finansiering?

Noget andet, jeg også synes vi skal ind på, er balancen mellem det kommunale selvstyre og Folketingets beslutning om grad af indblanding. Er det os herinde, der skal bestemme, præcis hvor mange plejehjemspladser der skal være i en bestemt kommune? Nej, det mener jeg ikke det er. Ved vi, hvor mange boliger det drejer sig om? Næh, det gør vi vist heller ikke.

Endelig skal selvvisiteringen også administreres. Der må være nogen, der tager imod ansøgninger og sørger for at finde de rigtige boliger frem. Også selv om vedkommende ældre handicappede ved, hvad det skal være for en, er der nogle mennesker, der skal ind over. Og der frygter jeg, at man er nødt til at bygge et bureaukratisk system op for at administrere en sådan selvvisitering. Jeg frygter, det vil være uhåndterbart i praksis at give ældre og handicappede ret til det.

I Det Radikale Venstre finder vi som sagt, at det er et rigtig sympatisk forslag, men vi ser en del negative sider ved det og kan derfor ikke støtte det, som det er her. Samtidig skal jeg sige, at SF støtter forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren, og så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten og takke både Socialdemokraterne, De Radikale, SF og Dansk Folkeparti, som faktisk mener, at det er en god idé at kigge på, at ældre i større omfang end i dag skal have mulighed for at flytte på et tidligere tidspunkt, skal have mulighed for at komme til en velegnet bolig, når de vurderer, at der er behov for det, altså at der skal andre kriterier ind i den vurdering end det, vi ser i dag.

Jeg synes, som fru Lise von Seelen var inde på, at ældre, der er utrygge ved at bo alene, ikke skal efterlades alene, men skal have ret til at bo sammen med andre. Det synes jeg er et væsentligt argument at have med i den fortsatte debat. Jeg synes også, det er væsentligt at se på nogle af de erfaringer, man har bl.a. fra Rødekro om, at hvis ældre får muligheden for at flytte på et tidligere tidspunkt til nogle velegnede boliger, kan man faktisk spare nogle udgifter til ældrepleje, samtidig med at det giver et meget bedre liv for de ældre, fordi de bliver meget mere selvhjulpne, end de var i den bolig, de kom fra. Jeg synes,

det er vigtigt at have med i vores debat herinde, at det faktisk også – som vi også har anført i forslaget – på sigt kan betyde, at man nedbringer nogle af de udgifter, der er.

Det er jo heller ikke sådan, at det er gratis at bo i en plejebolig. Også der betaler man husleje. Derfor er det jo et spørgsmål om, hvad det er for nogle boligtyper, vi skal have i dag. Flere har sagt, at der jo ikke er boliger nok. Det er vi helt opmærksomme på, og derfor skriver vi jo også i forslaget, at vi forestiller os, at der skal være en overgangsordning; at det, det for os handler om, er, at man kommer i gang med at sige: Det her er faktisk vores mål, det er det, vi skal arbejde hen imod, og derfor skal vi sikre, at vi får udbygget antallet af de boliger, der er velegnede til ældre og handicappede, så både de ældre, som er dem, vi har snakket mest om i dag, kan komme i en bolig, når de har behov for det, og så også de yngre handicappede kan flytte hjemmefra.

Det må være forfærdeligt at være ung og måske være 20-25 år og gerne ville flytte hjemmefra, men ikke kunne det, fordi der ikke er en velegnet bolig, eller måske i stedet at blive sendt på et plejehjem blandt en masse mennesker over 60, som ikke er dem, man som 20-årig har mest lyst til at være omgivet af hele dagen. Derfor er der behov for, at vi får sat nogle mål om, at det her vil vi gerne, og at vi går i gang med at bygge boliger i et helt andet omfang end i dag.

Fru Bente Dahl var så inde på det kommunale selvstyre, og på, om Folketinget skal ind og bestemme, hvor mange plejeboliger der skal bygges. Jeg tror ikke, vi kan gå ind og sige, at der nu skal bygges så og så mange. Vi kan sætte nogle flere penge af, vi kan gøre noget for at kigge på rammebeløb osv., som nogle har været inde på i debatten.

Men vi kan også sætte os et mål. Hvis vi ser på udbygningen af børnehave- og vuggestuepladser, var det jo heller ikke, fordi Folketinget satte sig ned og sagde, at der nu skulle bygges 100.000 flere pladser. Nej, det var, fordi man sagde, at man skulle arbejde på at sikre, at der blev en pladsgaranti, at alle børn faktisk fik mulighed for at komme i vuggestue og børnehave. Så gik man i gang med at lave den udbygning, så vi i dag faktisk stort set har nået det mål.

Kl. 16.20

Det kunne man jo også godt sætte sig på noget så vigtigt, som at folk skal have en bolig, hvor de har det godt, og skal have muligheden for at flytte på det tidspunkt, hvor de faktisk selv har mulighed for selv at styre det, i stedet

for at det først bliver så sent, at de ikke selv kan være med til at træffe beslutninger, ikke selv kan være med til at lære de nye mennesker at kende, som de skal være omgivet af osv.

Jeg mener faktisk godt, vi kunne sætte os som et mål, at noget af det, vi synes hører med til at have et værdigt liv i Danmark, er, at man har den mulighed for, som hr. Tom Behnke udtrykte det, personligt at tage ansvar for sit eget liv. Det synes jeg faktisk at vi i fællesskab skal sige at vi gerne vil give alle i dette land mulighed for. Og det handler så om, at vi stiller et mål op.

Så sagde fru Bente Dahl også, at det kan blive et bureaukratisk system. Det kan man jo også sige om det visiteringssystem, vi har i dag. Der er f.eks. mennesker på 98 år, der synes, det er vældig bureaukratisk og mærkeligt, at de som 98-årige ikke lever op til kriterierne for at kunne komme på plejehjem, og som oplever det som vældig bureaukratisk, at de skal igennem hele det her visiteringssystem. Så systemet er der jo i dag. Der er det bare utrolig svært at få en bolig.

Det, vi siger, er, at vi synes, man skal gå i gang med en udbygning af boligerne, fordi vi skal hen mod et mål om, at man ikke skal igennem hele det bureaukratiske visiteringssystem, men at det kan være meget enklere og smidigere. Det er jo så også, fordi vi ikke tror, at folk vil gå ud og efterspørge det. Det er jo ikke sådan, at alle voksne borgere i Danmark så vil begynde at efterspørge en plejebolig eller ældrebolig. Det gør man jo først, når man vurderer, at man begynder at have behov for det, ligesom det jo kun vil være handicappede, der begynder at efterspørge handicapboliger, og ligesom det kun er unge, der efterspørger ungdomsboliger. Det mener vi godt at vi kan håndtere, men det kræver, at vi sætter målet op.

Flere har så spurgt, hvorfor vi genfremsætter forslaget. Det gør vi jo lige præcis, som nogle også har fundet ud af, fordi vi havde debatten om regeringens og Dansk Folkepartis forslag om profitplejehjem, fordi vi synes, det er et problem, at den type frit valg, som regeringen og Dansk Folkeparti vil indføre, er et frit valg, der gælder, når man *har* penge. Det er et frit valg, der handler om, at man, når man *er* visiteret til et eller andet, så skal til at vælge mellem forskellige firmaer, så skal til at være forbruger. Vi synes, at man skal have en debat om, at man skal nogle friheder til at være borgere i dette land i stedet for, at man kun giver frihed til at være forbruger.

Hr. Tom Behnke sammenlignede plejehjem med Netto, og det er jo netop det, vi ikke ønsker.

Vi ønsker jo netop ikke, at man i noget så afgørende som, hvor man skal bo i sine sidste år, skal ind og være forbruger og skal vælge, om man handler i Netto eller Aldi eller Fakta. Vi synes, at vi i fællesskab skal give borgerne mulighed for at være borgere og give dem mulighed for at have den frihed til at vælge noget så afgørende som at flytte til en bolig, hvor de kan have det godt i deres sidste år. Det mener vi er noget, man skal tage ansvar for i fællesskab. Det, vi skal diskutere, er jo lige præcis, om vi ønsker et samfund, hvor vi i fællesskab giver folk frihed som borgere, eller vi ønsker et samfund, hvor vi skal være forbrugere, og hvor det dermed er pengepengen, der er afgørende for, hvilke valg man kan træffe.

Derfor vil vi sådan set blive ved med at genfremsætte det her forslag, indtil man en dag kommer derhen, hvor man har et samfund, hvor man i fællesskab som borgere giver mulighed for, at man kan få den frihed til at træffe det valg, og forhåbentlig så også får afskaffet den frihed som forbruger, hvor det kun er dem, der har pengepengen i orden, der reelt har valgmulighederne.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 217: Forslag til lov om ændring af registreringsafgiftsloven og vægtafgiftsloven. (Omlægning af bilbeskatningen for at mindske CO₂-udledningen m.v.).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsat 25/4 2007).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Torsten Schack Pedersen (V):

Er der to emner, der kan optage folk ved middagsbordet i Danmark, er det vejret og de danske bilafgifter. Man plejer at sige, at det kan man jo snakke om, men ikke rigtig gøre noget ved. Nu gør regeringen så faktisk noget ved bilafgiften, og vi kunne sådan set også sige, at den gør noget ved vejret, da dette forslag gør noget ved CO₂-udslippet fra bilerne i Danmark.

I Venstre er vi optaget af, at man tager hensyn til miljø og sikkerhed, når det drejer sig om bilafgifter. Med det forslag, der nu foreligger, sikres det, at miljøhensyn og bilernes sikkerhed kommer til at spille en større rolle, når det gælder afgifterne på biler i Danmark.

Kl. 16.25

Vi i Venstre ønsker, at miljørigtige biler, som kører langt på literen, får en afgiftsmæssig fordel. Derfor vil vi med lovforslaget belønne biler, der har en god brændstoføkonomi og moderne motorer. Det er til gavn for miljøet. Vi ønsker i Venstre også, at sikre biler får en afgiftsmæssig fordel, og derfor vil lovforslaget belønne biler, der har mange airbags, selealarmer, elektronisk stabiliseringssystem og mindst fem stjerner i crashtest.

Lovforslaget strammer til gengæld op på nogle afgiftsforhold for gulpladebiler og varebiler. Gulpladebiler har og vil fortsat have en afgiftsmæssig stilling, der adskiller sig fra hvidpladebiler. Når de miljømæssige og sikkerhedsmæssige aspekter og forhold omkring varebiler og autocampere sammenholdes, betyder det, at eksempelvis en Porsche Cayenne stiger med ca. 220.000 kr. i registreringsafgift, og for varebiler og de helt store SUV'er og MPV'er over 3 t vil priserne også stige.

Til gengæld sker der en lettelse med udgangspunkt i de miljømæssige og sikkerhedsmæssige forhold for en typisk familiebil.

Nogle har forsøgt at bagatellisere en afgiftslettelse på 8.000 kr., 10.000 kr., 12.000 kr. Det synes jeg er noget vrøvl. Det betyder da klart noget, hvis prisen sættes ned i den størrelsesorden.

I Venstre er vi glade for, at vi med dette lovforslag endnu en gang lever op til regeringsgrundlaget fra 2005 med en provenumæssig omlægning af bilafgifterne, som tilgodeser miljømæssige og sikkerhedsmæssige aspekter.